

JEŽÍŠOVA PODOBENSTVÍ

Alianční týden modliteb 5.-12. ledna 2025

česká evangelikální
aliance

www.ea.cz

Ježíšova podobenství

Kdosi řekl, že jsme všichni tvořeni příběhy a o Ježíšových příbězích to platí dvojnásob. Ježíšova podobenství dodnes nepřestávají inspirovat i udivovat nejen svou formou, ale také svým obsahem. Stále dál nás provokují a nedávají nám spát, stejně jako provokovaly a nedávaly spát těm, kteří je slyšeli jako první. Byly vyprávěny proto, aby si je lidé zapamatovali, ale paradoxně i tak, aby jim neporozuměli ti, kdo jim porozumět nechtějí. Byly účinnou cestou konfrontace, který se ale vyhnul moralizování či souzení. Byly akcí, která vyžadovala reakci, výzvou, jež se nedala snadno obejít. Mnohokrát nechal Ježíš svá podobenství nedořečená, abychom se museli my sami rozhodnout, na které straně příběhu stojíme my sami.

Doufáme, že pro vás bude modlitební průvodce ATM 2025 inspirací ke společným modlitbám s dalšími sbory a farnostmi ve vašem městě. Každý den má opět konkrétní oblast přímluvných modliteb, které můžeme společně přinášet před Boží tvář.

Požehnaný čas na modlitbách.

Jiří Unger – tajemník ČEA

SBÍRKA ATM 2025

Již tradičně prosíme, abyste během modlitebních shromáždění uspořádali také sbírku. Pokud byste ji rádi věnovali na projekty, kterými ČEA podporuje českou církev a různé oblasti její služby, vaše dary můžete zasílat na č.ú. 13808359/2010 s variabilním symbolem 315110 nebo použijte pro okamžité a jednoduché zaslání vaší podpory dárcovskou bránu ČEA.

Služba ČEA již přes 30 let stojí na podpoře dárců a nezávislosti na financích od státu. Pokud se i vy rozhodnete svým finančním darem podpořit ČEA, můžete tak investovat do vzdělávání budoucí generace vedoucích, podpory zakládání sborů a jejich revitalizace a mnoha dalších oblastí, v nichž se ČEA angažuje.

Podpořte vznik video-materiálů Cesty obnovy pro revitalizaci sborů

V roce 2025 bychom jako ČEA rádi dokončili ve spolupráci s Odborem pro obnovu sborů v Církvě bratrské natáčení videí procesu Cesty obnovy, který se již v několika denominacích používá jako nástroj pro obnovu a revitalizaci sborů, které stagnují nebo z různých důvodů zápasí. Aby byl tento nástroj široce dostupný v mnohem větším měřítku a byl k dispozici týmům

obnovy, vedením sborů, ale i doprovázejícím koučům, rozhodli jsme se pomocí videí představit klíčové myšlenky, témata, workshopy a nástroje. Mnoho sborů a církví v současnosti stagnuje nebo dokonce umírá a věříme, že Bůh není Bohem slepých uliček a že stojí za to hledat nové cesty, jak sbory v jejich obnově a změně podpořit. Budeme vděční za vaši podporu. Chceme do tohoto nástroje a podpory denominací investovat cca 1 milion korun.

Pokud byste rádi tento projekt podpořili, můžete vaše dary posílat na č.ú. 13808359/2010 s variabilním symbolem 315440.

1. DEN – PODOBENSTVÍ O HOSTINĚ

BIBLICKÝ TEXT

Lk 14:15-24

Když to uslyšel jeden z hostů, řekl mu: „Blaze tomu, kdo bude jíst chléb v království Božím.“ Ježíš mu řekl: „Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: ‚Pojďte, vše už je připraveno.‘ A začali se jeden jako druhý vymlouvat. První mu řekl: ‚Koupil jsem pole a musím se na ně jít podívat. Prosím tě, přijmi mou omluvu.‘ Druhý řekl: ‚Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu!‘ Další řekl: ‚Oženil jsem se, a proto nemohu přijít.‘ Služebník se vrátil a oznámil to svému pánu. Tu se pán domu rozhněval a řekl svému služebníku: ‚Vyjdi rychle na náměstí a do ulic města a přiveď sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé.‘ A služebník řekl: ‚Pane, stalo se, jak jsi rozkázal, a ještě je místo.‘ Pán řekl služebníku: ‚Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinut je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil. Neboť vám pravím: Nikdo z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí mé večeře.‘“

ZAMYŠLENÍ

Ježíš je pozván na hostinu jednoho z předních farizeů. Je pod drobnohledem svého hostitele i další pozvaných. Během večera atmosféra v místnosti postupně houstne. Ježíš nejdříve uzdraví nemocného v sobotu i přes zjevnou nevoli přítomných. Otevřeně se vyjadřuje k tomu, jak se hosté derou o přední místa, a aby toho nebylo málo, nebojí se ani radit svému hostiteli, že pokud chce mít skutečnou odměnu v nebesích, neměl by zvát na hostinu jen své přátele a bohaté sousedy, ale ty, kdo mu nemají čím odplatit. Jaká urážka! Jeden z hostů se snaží napjatou atmosféru uvolnit a zbožně zvolá: „Blahoslavený, kdo bude jíst chléb v království Božím.“ Odkazuje tak na zaslíbenou hostinu z Iz 25, kterou připraví sám Hospodin. Na tuto situaci Ježíš reaguje svým geniálním podobenstvím o hostině.

U každého hostiny na Blízkém východě existovala dvě pozvání. Jídlo se připravovalo podle počtu pozvaných předem. Delší dobu dopředu hostitel zve své hosty a žádá o potvrzení, že přijdou. Čím déle dopředu jsou lidé pozváni, tím závažnější jejich potvrzení účasti je. Všichni pozvání hosté tak již svou přítomnost potvrdili a hostitel již jen vysílá svého služebníka, aby je pozval, protože vše již je připraveno. Ale stane se něco nečekaného, hosté se začnou jeden po druhém vymlouvat. Na první pohled se nám, neznalým kultury Blízkého východu, mohou zdát výmluvy racionální. Ale je tomu zcela jinak.

Odmítnout přijít na hostinu, kam jsem slíbil, že přijdu, je urážka hostitele téměř všude na světě. Ale existují přeci výjimky, vážné důvody. První pozvaný se vymlouvá, že si koupil pole a jde si ho prohlédnout. V době, kdy ovšem neexistoval internet ani katastrof nemovitostí, si nikdo nekupuje

pole, aniž by si ho předtím neprohlédl a neznal každý kámen, pramen nebo kus půdy na něm. Navíc v tomto prostředí a u věci, která jistě trvala dlouho, vše mohlo den či dva počkat. Pozvaný naopak jasně komunikuje, že je mu pole milejší než hostitel a jeho cílem je jej veřejně urazit.

Druhý výmluva se zdá také oprávněná. Koupil jsme si voly a jdu je vyzkoušet. Pokud bychom to parafrázovali dnešním jazykem, zněla by výmluva si takto. Nepřijdu, protože jsem si koupil přes internet 5 ojetých aut a jdu zjistit, z jakého jsou roku, jaké značky a jestli vůbec jezdí. Když se kupují voly, zapřáhnout se nejdříve vedle sebe, aby vyoralí zkušební brázdou a kupující zjistil, jestli spolu budou táhnout. Nebude přeci kupovat „voly v pytli“. Pozvaný je už na cestě pryč a zvířata jsou mu přednější než hostitel, ale na rozdíl od třetího hosta, alespoň žádá o přijetí omluvy.

Třetí výmluva už ale překračuje všechny meze. Není to tak, že by se daný pozvaný právě oženil, nebo že by se oženil poté, co byl na hostinu pozván. Žádné takové dvě velké události by se nekonaly v jednom městě v podobné době. Třetí pozvaný navíc pozvání přijal. Co ve skutečnosti říká je, sice jsem na pozvání kývnul, ale dnes si chci raději užít se svou novou ženou. To je urážlivé kdekoli, ale na Blízkém východě, kde se o ženách na veřejnosti nikdy nemluví, dvojnásob.

Hosté na farizeově hostině tak slyší, že mesiášská hostina je připravena a lidé pozvání přijali, ale z různých důvodů se vymlouvají a nechtějí se účastnit Ježíšovy hostiny – vstoupit do Božího království, které je skrze něj dostupné všem. Pán hostiny z podobenství nereaguje pomstou, ale milostí. Cílem původních hostů bylo znemožnit hostitele a zkazit celou hostinu, protože tam nebudou ti „správní lidé“. Ale děje se něco neočekávaného. Pán zve nehodné, chromé, chudé a slepé. Vysílá svého služebníka, aby je přinutil přijít. Tento verš bohužel v historii zneužívala inkvizice k nuceným konverzím, ale původní smysl slova přinutit je zjevný. Žádný z těch nehodných by služebníkově nevěřil, že je pozvání míněno vážně. Je to tak štědré a neuvěřitelné pozvání a nemají, jak by hostiteli mohli čímkoli jeho pozvání oplátit, že musí odmítnout. Potřebují přesvědčit, že hostina i pozvání jsou skutečné.

Pak se ale Ježíš obrací k okolo sedícím hostům. „Neboť vám pravím, že nikdo z těch mužů, kteří jsou pozváni, neokusí mé večeře.“ Zaslíbená hostina je Má hostina. Všichni jsou pozváni, ale mnozí se ze směšných důvodů vymlouvají, proč se se neradovat se mnou nad každým uzdraveným nebo obráceným hříšníkem.

Křesťanství a sdílení evangelia je tak v posledku nikoli sdílením nějaké informace o spasení, ale pozváním na hostinu. Naším úkolem je svými slovy i životem přesvědčit pozvané, že tato hostina je skutečná.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

Co pro mě osobně znamená obraz Božího království a křesťanství jako hostiny?

Reaguj na Ježíšova pozvání někdy vlastními výmluvami?

Co může obraz hostiny znamenat pro to, jak sdílím s lidmi evangelium? Co by přesvědčilo lidi kolem mě, že pozvání i hostina jsou skutečné?

Jak můžeme růst osobně nebo jako církve v pohostinnosti?

TÉMATA K MODLITBÁM – MODLITBY ZA NAŠE MĚSTO

- Znáte někoho, kdo pracuje jako člen zastupitelstva, policista nebo na městském úřadě? Zeptejte se ho, jak se můžete modlit za své město nebo vesnici.
- Navštivte webové stránky městského úřadu a přečtěte si programy jednání, abyste viděli, o čem se aktuálně jedná. Nebo pošlete e-mail na úřad starosty a zeptejte se, jak se můžete modlit za místo, kde žijete.
- Najděte jména (a fotografie) členů zastupitelstva a vytiskněte je, abyste se za ně mohli modlit v malých skupinách.
- Udělejte modlitební procházku městem a modlete se před městským úřadem, policejní stanicí, hasičskou stanicí a nemocnicí. Můžete zahrnout také historicky důležitá místa, autobusové nádraží, služby na ochranu dětí a místa, kde se odehrává život města.
- Nechte každého ve své (malé) skupině přinést fotografii místa, které považuje za důležité pro charakter vašeho města. Sdílejte příběh, proč je pro vás důležité, a modlete se.
- Buďte otevření k vedení Ducha svatého. Jste povoláni být solí země – jak můžete společně jako církve požehnat svému městu?

2. DEN – PODOBENSTVÍ O MILOSRDNÉM SAMAŘANOVÍ

BIBLICKÝ TEXT

Lk 10:25-37

Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe.““ Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čiň a budeš živ.“ Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho, ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého meška, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: ‚Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.‘ Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“ Zákoník odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

ZAMYŠLENÍ

Ježíš nevyprávěl podobenství o milosrdném Samařanovi především proto, abychom se naučili pomáhat lidem v nouzi. Podobenství vyprávěl proto, aby rozbil naše kategorie, kdo je „in“ a kdo „out“, aby zpochybnil naše kategorie „my“ a „oni“, které kvetou zvláště v době tak urputných a oblíbených kulturních, politických či ideologických válek. Ježíš přichází s radikálním „my“ vs. „my“. Samařané byli pro Ježíšovo publikum nejnenaviděnějšími lidmi. A přesto, k jejich naprostému šoku a hněvu, Ježíš obsadil Samařana do role hrdiny příběhu. Jako kdyby dnes vyprávěl příběh o milosrdném členovi Hizballáhu.

Zákoník má o sobě vysoké mínění. Ač se považuje se za spravedlivého před Bohem, přesto se ptá, jak se pozná, že patří mezi ty vyvolené a čisté. Ježíš zcela Sokratovsky nechá zákoníka přijít s biblickou definicí a pochválí ho, za dobrou odpověď o lásce k Bohu i bližnímu. To čiň a budeš živ. Tzn., když v tom budeš pokračovat, poznáš skutečně věčný život. Zákoník tuší, že takto před Bohem ani Ježíšem neobstojí a pokusí se zachránit redefinicí kategorie bližního, protože realita jeho života jistě této velikosti lásky nedosahovala. Proč by se jinak chtěl ospravedlnit?

Sedmnáct kilometrů dlouhá cesta z Jeruzaléma do Jericha byla známá svou nebezpečností. Když lupiči nechají cestujícího zraněného, zbitého a napůl mrtvého, bylo těžké zjistit, zda šlo o Žida či ne. Byly dva způsoby, jak poznat něčí původ: podle přízvuku a podle oblečení. V tomto případě ale cestujícího svlékli, takže nelze určit jeho původ podle oděvu. A protože je „napůl mrtvý“ (výraz, který rabíni používali pro označení člověka na pokraji smrti), pravděpodobně nemůže mluvit, a tím pádem nelze poznat jeho přízvuk. Velká otázka tedy zní: Kvalifikuje se jako bližní (Žid), kterého je třeba milovat?

Když muž leží na pokraji smrti, blíží se po cestě z Jeruzaléma kněz. Jako příslušník vyšší společenské třídy téměř jistě jede na zvířeti. Vezme-li v úvahu, že později Samařan naloží zraněného muže na své zvíře, uvědomíme si, že kněz byl dobře vybaven k tomu, aby pomohl. Ale... dotek mrtvého těla nebo pohana by ho učinil rituálně nečistým, a tento muž by mohl být obojím. Pokud by se kněz stal nečistým, mělo by to pro něj důsledky. Za prvé, při návratu do Jeruzaléma by nemohl okamžitě sloužit, ale musel by stát u Východní brány spolu s dalšími „nečistými“, což bylo ponižující. Za druhé, pokud by se znečistil, nemohl by jíst potravu určenou jemu a jeho rodině jako podíl z obětí – desátek z desátků. On i jeho rodina by hladověli. Kvůli těmto přísným zákonům o čistotě, které ohrožují jeho profesní pověst a rodinné blaho, kněz zůstává více než čtyři lokty od ležícího těla a obchází ho.

Levita přichází ze stejného směru a vzhledem ke sklonu cesty a blízkosti umírajícího muže lze předpokládat, že Levita viděl z dálky, co udělal kněz. Pro něj jsou zákony o čistotě méně přísné. Mohlo by se tedy zdát, že má větší možnost pomoci. Kdyby ale pomohl někomu, koho kněz určil za nehodného pomoci, kritizoval by tak knězovo rozhodnutí. A to by si nikdo v jeho postavení nedovolil. Navíc, pokud je Levita z nižší společenské třídy, možná jde pěšky. V takovém případě by mohl poskytnout jen minimální pomoc a zůstat s raněným. Tím by se ale vystavil riziku útoku lupičů. Všechny tyto faktory vedou Levitu k tomu, aby napodobil chování kněze: nechá raněného svému osudu.

V tuto chvíli zákoník očekává třetí postavu. Po knězi a Levitovi by měl přijít zbožný židovský laik. Pomůže? Jenže Ježíš není předvídatelný. Místo toho přichází heretik – Samařan. Samařané stále uznávali část hebrejských Písem, a proto jim také hrozila rituální nečistota. Pokud se Samařan stane nečistým, znečistí se i jeho zvíře a jakékoliv zboží, které může vézt k prodeji. Kromě toho se může stát snadným terčem lupičů. Vypadá to, že by neměl zastavit a pomoci. Jenže „byl pohnut soucitem“ Ošetří muži rány a nalije na ně olej a víno, které byly běžnými prostředky první pomoci, ale také obětními prvky používanými při uctívání v chrámu – tedy nástroji, které měli často po ruce kněz a Levita, ale nepoužili je. A zde je používá nečistý Samařan.

Přivedením raněného do židovského hostince navíc riskuje Samařan svůj život. Mohlo se snadno stát, že by z útoku mohli vinit jeho. Přesto tento riskantní krok udělá. Následujícího dne navíc zachraňuje raněného muže před zatčením a možná i zotročením za dluh tím, že hostinskému zaplatí dva denáry. Tím ho pravděpodobně také chrání před možným špatným zacházením ze strany hostinského, který mohl mít pochybnou pověst.

Milovat bližního znamená milovat Krista a milovat jako on. Věčný život je dar, který se nedá zasloužit žádným seznamem postačujících dobrých skutků. Je to proud života, do něhož vstupujeme, pokud Krista následujeme v lásce, která překračuje „my“ a „oni“.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

Co ve vás vyvolává věta „Pokud nedokážeme milovat ty, s nimiž nesouhlasíme, pak jsme ještě plně nepochopili, co to znamená následovat Ježíše Krista.“

Jak pro vás vypadá láska k „nepřátelům“?

Které rány kolem sebe mohu pomoci obvázat a vyléčit? Ke komu mě Bůh posílá? Komu mohu být více bližním, než jsem nyní?

TÉMATA K MODLITBÁM – ZA LIDI SLABÉ, POTŘEBNÉ A NA OKRAJI, ZA DIAKONII

Pane Bože, přišel jsi, abys dodal úctu těm nejmenším, zapomenutým, přehlíženým a odsuzovaným. Přišel jsi, abys dal první místo těm posledním, opomenutým, nepochopeným a nedoceneným. Přišel jsi, abys vlídně přivítal ztracené, zavržené, osiřelé, opuštěné a strádající. Pomoz nám být tvýma ušima, které naslouchají jejich volání. Pomoz nám být tvým hlasem, který promlouvá láskou a přijetím. Pomoz nám, abychom byli tvýma nohama kráčejícíma vedle těch, kteří trpí. Pomoz nám být tvýma rukama, které je oblékají, krmí a poskytují jim přístřeší. Přišel jsi pro ty nejmenší, ztracené a poslední na tomto světě. Pane, vyslyš naši modlitbu. Amen.

- Prosme Boha za službu potřebným v našem městě, za diakonickou službu v našich církvích a sborech. (Pozvěte lidi, kteří se potřebným ve vaší komunitě věnují, požádejte je, ať sdílejí jejich příběhy a co mezi nimi Bůh dělá. Podívejte se na jejich webové stránky a modlete se za konkrétní projekty, iniciativy a potřeby.)
- Modleme se za nemocné, trpící a osamělé kolem nás.
- Modleme se za to, abychom byli lidmi pokoje, kteří nebudou prohlubovat mentalitu “my a oni” ve společnosti.

3. DEN – PODOBENSTVÍ O HOŘČIČNÉM SEMÍNKU A KVASU

BIBLICKÝ TEXT

Lk 13:18-21

Řekl: „Čemu se podobá Boží království a k čemu je přirovnám? Je jako hořčičné zrnko, které člověk zasel do své zahrady; vyrostlo, je z něho strom a ptáci se uhníždili v jeho větvích.“ A dále řekl: „K čemu přirovnám Boží království? Je jako kvas, který žena vmísí do tří měric mouky, až se všechno prokvasí.“

ZAMYŠLENÍ

Ježíš často vyprávěl podobenství v párech. Jak podobenství o hořčičném semínku, tak to o kvasu, mají společné téma. Na počátku je něco malého, skrytého, téměř neviditelného, co však má postupem času mohutný účinek. Obě jsou v jistém smyslu odpovědí na otázku, kterou Ježíšovi v jednu chvíli položili farizeové: „Kdy přijde Boží království?“ Odpověděl jim: „Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vypozerovat; ani se nedá říci: ‚Hle, je tu‘ nebo ‚je tam‘! Vždyť království Boží je mezi vámi!“

Za otázkou o příchodu Božího království stála představa, že Bůh vtrhne do dějin, aby zničil všechny bezbožné v jedné velké bitvě, a předpokládali, že válku povede právě Mesiáš. V podstatě se ptají: „Pokud jsi král, kde je bitva? Proč neproléváš krev? Kde je tvá sláva?“ Ježíšova odpověď jim ale komunikuje, že Ježíš je jiným druhem krále, než očekávali. Místo toho, aby přišel zničit bezbožné, přišel svým evangeliem, vlastní smrtí a odpuštěním hříchů otevřít Boží království všem a jako nikdy předtím. Pokud je Boží království prostorem, kde se děje Boží vůle, příchod jeho království se děje především tam, kde se jeho vůle povětšinou neděje, ale odkud pochází všechny rozhodnutí a činy – tedy v srdci – v duchu člověka. Na nebi se Boží království děje velmi dobře, ale na zemi se děje skrze ty, kdo jsou přemoženi Boží láskou a milostí v Kristu a odloží touhu být bohy svých vlastních životů. Boží moc, která se projevuje v životě obráceného, je zpočátku neviditelná, ale má mocný účinek, který se v jeho životě postupně prohlubuje. Ježíš započal revoluci v lidských srdcích, která, ač v počátku zdánlivě bezvýznamná, nakonec proměnila běh celých světových dějin.

Podobenství o kvasu je zajímavé tím, že zde Ježíš slovo „kvas“ používá v pozitivním smyslu, zatímco v celé Bibli se shodně používá v negativním, jako kontaminace něčeho čistého. Důvodem může být způsob, jakým se v biblických dobách chléb zadělával. Aby chlebové těsto vykynulo, přimíchávala se do nového těsta hrouda starého, zkvašeného z předchozího dne. Toto záměrné „znečištění“ způsobilo, že chléb vykynul. Ježíš mluví o ženě, která přidá kvas do tří měric mouky, což je zhruba 18 litrů, a tedy množství, které by stačilo na pořádnou hostinu. I malý kus kvásku tak dokáže prokvasit toto ohromné množství. Ježíš přitom zřejmě zcela v rabínském duchu naráží na příběh, kdy Mojžíš řekl Sáře v Gn 18:6, aby

zadělala chléb ze tří měric mouky pro hosty – Boží posly, kteří jim oznamují, že se jim narodí syn. Zde v Kristu se pak naplňuje ono zaslíbení, že skrze Abrahamovo potomstvo budou požehnány všechny pronárody země.

Žijeme v době, která si libuje ve spektakulárním, velkém, populistickém, viditelném a strategickém, a přeci se Boží království často šíří z něčeho malého, vnitřního, pomalého, prostého, tichého a zdánlivě obyčejného. Křesťanství ale zároveň ve svých dějinách proměnilo celé civilizace, včetně té naší, takže nám většina našich hodnot dnes připadá tak samozřejmých, že si již ani neuvědomujeme, z čeho vznikly. Církev v mnoha okamžicích v dějinách, kdy se společnosti Bohu spíše vzdalovaly, vždycky našla „skrytá semínka“ obnovy a kvasu, které jí pomohly porozumět znamenám času a najít odpovědi na nové výzvy.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

Jaké semínko Bůh vložil do vašeho života? K čemu vás volá? Kde a pro co vám hoří srdce?

Je něco malého, malý krok, který můžeme udělat, třeba i na delší cestě?

Co mohu změnit nebo posunout k lepšímu v mém okolí?

TÉMATA K MODLITBÁM – ZA ČESKOU REPUBLIKU, VLÁDU A V MOCI POSTAVENÉ

Modleme se za nadcházející volby do Poslanecké sněmovny.

- Chvalme Boha za možnost svobodně se podílet na demokratickém procesu a volbách, které jsou spravedlivé a transparentní.
- Modleme se proti cynismu a beznaději, které lidi odrážejí od účasti na volbách.
- Modleme se za zvýšení politické angažovanosti v naší zemi mezi lidmi, kteří mají na mysli především prospěch své komunity a země, než svůj vlastní
- Vyprošujme nové vládě moudrost při složitých rozhodnutích, která ji i nás čekají. Modleme se, aby se dokázala držet toho, co je dobré a aktivně usilovala o změny a uskutečňovala je tam, kde je to třeba. Modleme se, aby se nechala vést moudrostí shůry, která je především čistá, bez předsudků a přetvářky (Jk 3:17)
- Modleme se, aby Kristovo světlo osvěcovalo českou politickou scénu a odkrývalo falešné názory, motivy nebo zneužívání moci, a aby v naší zemi rostla spravedlnost.
- Děkujeme za ty, kteří jsou ochotni kandidovat do veřejných funkcí a sloužit komunitám tohoto národa uprostřed výzev, složitostí a problémů i kritiky, které to s sebou nese. Modleme se za křesťany, kteří se ucházejí o zvolení, aby ve své roli obstáli.

- Volby mohou být divokým obdobím, které rozděluje nejen politiky, ale také rodiny a společnosti. Modleme se, abychom dokázali naše rozdílné názory komunikovat s úctou.

4. DEN – PODOBENSTVÍ O ROZSÉVAČI

BIBLICKÝ TEXT

Lk 8:4-15

Lidé se k němu scházeli ve velkých zástupech a přicházeli z mnoha měst. Mluvil k nim v podobenství: „Vyšel rozsévač rozsívat semeno. Když rozsíval, padlo některé zrno podél cesty, bylo pošlapáno a ptáci je sezobali. Jiné padlo na skálu, vzešlo a uschlo, protože nemělo vláhu. Jiné padlo doprostřed trní; trní rostlo s ním a udušilo je. A jiné padlo do země dobré, vzrostlo a přineslo stonásobný užitek.“ To řekl a zvolal: „Kdo má uši k slyšení, slyš.“ Jeho učedníci se ho ptali, co to podobenství má znamenat. On řekl: „Vám je dáno znáti tajemství Božího království, ostatním však jen v podobenstvích, aby hledíce neviděli a slyšíce nechápali. Toto podobenství znamená: Semenem je Boží slovo. Podél cesty – to jsou ti, kteří uslyší, ale pak přichází ďábel a bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli zachráněni. Na skále – to jsou ti, kteří s radostí přijímají slovo, když je uslyší; protože v nich však nezakořenilo, věří jen nějaký čas a v čas pokušení odpadají. Semeno padlé do trní jsou ti, kteří uslyší, ale potom je starosti, majetek a rozkoše života dusí, takže nepřinesou úrodu. Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.

ZAMYŠLENÍ

Podobenství o rozsévači se bytostně dotýká samotného důvodu, proč Ježíš mluvil k lidem v podobenstvích. Genialita Ježíšových příběhů a podobenství tkví především v tom, jak dokáže formou vyprávění snadno zapamatovatelného příběhu otevřít celou sadu témat a odpovědí na velmi hluboké teologické a lidské otázky. Podobenství konfrontují své posluchače, aniž by útočily nebo prvoplánově soudily. Odosobňují danou věc, a přesto osobně promlouvají. Jsou formou, který vyžaduje naslouchání a ochotu slyšet, a zároveň, vyvolávají pohoršení či zatvrzelost. Ježíš je mistr vypravěč, který si libuje v nedokončených příbězích. Nutí své posluchače reagovat, vstoupit do příběhu, jít s barvou ven nebo se v příběhu „najít“.

Podobenství o rozsévači je právě o ochotě slyšet, když k nám Bůh promlouvá. Je to jedno z mála podobenství, které Ježíš svým učedníkům vysvětluje, protože ani oni ho nepochopili. Ježíš své podobenství vypráví v situaci, kdy se k němu hrnuly velké zástupy. Lidé přicházeli z různých důvodů, mnozí ze zvědavosti, někteří, aby viděli úžasné zázraky uzdravení, a jiní, aby slyšeli Pánovo učení. Nemocní zoufale doufali v uzdravení, stejně jako ti, kdo je přiváděli. Tolik z nich se chtělo natlačit dopředu, aby upoutali jeho pozornost, že pro něj bylo téměř nemožné kázat a učit. V Matoušově a Markově podání tohoto podobenství čteme, že si Ježíš musel vzít loďku a vzdálit se kousek od břehu, aby vůbec mohl mluvit.

Ježíš je si vědom, že lidé přišli z mnoha různých motivů. Někteří proto, aby ho zkusili a nachytali, jiní, aby naplnil jejich potřeby. Ježíš ale řeší dilema, které řeší každý učitel v dějinách. Jak to udělat, aby ho skutečně poslouchali, aby „měli uši k slyšení“. Nejde mu primárně o kategorizaci lidí podle jejich ochoty slyšet evangelium. Jde mu o to, aby maximum lidí, kteří před ním stojí, slyšelo, co jim chce říct. Aby pochopili. Pomáhá jim se zamyslet, proč přišli. Používá k tomu známého obrazu rozsévání obilí. Na Blízkém východě se setí obilí děje na dvakrát. Nejdříve se pole zorá, a pak vyjdou rozsévači po obecní cestě ke svým políčkům a terasovým polím, aby zaseli semena. V druhé fázi se pak semeno překryje jemným zaoráním. Část zrní padne podél cesty a není možné je zaorat, na mnoha terasách jsou pak také místa, kde zvláště u jejich paty není půda hluboká a rozsévač ví, že skála je blízko pod povrchem. Jinde roste plevel a trní, ale stejně zkusí semeno zasít i tam.

Mnoho lidí dnes vysvětluje tento text tak, jako by popisoval důvody, proč nekřesťané odmítají evangelium. Zapomínáme ale, že totéž platí i o nás, křesťanech. Hluboký, naslouchající a interaktivní život s Bohem je v dnešní uspěchané, ustarané a rychlé době minimálně stejně ohrožen a půda našich duší zdusaná a vyprahlá. Zároveň je třeba si dát pozor, jestli lidé odmítají Boha nebo jen jistou formu křesťanství.

Jaké je ale překvapení tohoto podobenství? Není to rozsévač, který seje i tam, kde se zdá, že má semeno jen malou šanci vyrůst? Nepřichází stále i k nám Bůh se svým slovem, aby obměkčil a zorál naše zatvrzelá, povrchní či ustaraná srdce? Není to pobuřující tvrzení, že semeno může přinést třicetinásobnou, šedesátinásobnou nebo stonásobnou úrodu, když zřejmě nejlepší, v co můžete realisticky doufat, je sedminásobek? Není to myšlenka, že Boží království a jeho slovo v nás musí zakořenit, aby nezůstalo jen u našich povrchních vyznání? Možná i to, že se pole již běljí ke žni.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

Co vám ve vašem duchovním životě nejvíce pomáhá slyšet Boží hlas? Kde, kdy a jak se vám s Bohem nejlépe komunikuje?

Co jsou některé překážky, které vám brání v hlubším naslouchání tichému Božímu hlasu?

TÉMATA K MODLITBÁM – ZA OBLAST SDÍLENÍ EVANGELIA A MISII

- Modleme se za své sbory, aby byly místem, kde lidé věřící i nevěřící mohou zaslechnout Boží hlas.

- Modleme se, aby misie a sdílení evangelia nebyla jen jednou z aktivit nebo programů církve, ale aby vztah s lidmi, kteří ještě nepoznali Krista byl klíčový pro to, jak jako církev fungujeme a na co se zaměřujeme.
- Modleme se za misijní otevřenost našich společenství a ochotu ke změně tam, kde jsme se vzdálili svému poslání a lidem mimo církev. Co bychom mohli změnit, abychom s lidmi mimo církev více sdíleli evangelium i své životy, ne z pocitu viny a povinnosti, ale z radosti?
- Modleme se za příležitosti je sdílení evangelia a misijní aktivity sborů v našem městě. (napište si seznam toho, co jako církve ve městě v oblasti sdílení evangelia děláte). Prosme, aby se Bůh dotýkal svou mocí a slovem lidí, s nimiž jsme v kontaktu.
- Modleme se za konkrétní lidi, kteří nám otevřeli své životy a jsou hladoví po Bohu.
- Modleme se za evangelisty v církvi, kteří by povzbudili církev k větší odvaze ve svědectví o Kristu.
- Modleme se misijní a evangelizační iniciativy a organizace – KMS a ČEA pracují na vytvoření jejich katalogu, který bude brzo k dispozici. Modleme se za nové a inovativní způsoby evangelizace – např. evangelizaci v online prostoru (www.hledamboha.cz), [The Chosen clubs](#), atd. Modleme se za ty, s nimiž konkrétně jako sbory spolupracujeme.

5. den – PODOBENSTVÍ O MARNOTRATNÉM SYNU

BIBLICKÝ TEXT

Lk 15:11-32

Řekl také: „Jeden člověk měl dva syny. Ten mladší řekl otci: ‚Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.‘ On jim rozdělil své jmění. Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel. A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchýtil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře. A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával. Tu šel do sebe a řekl: ‚Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsm už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.‘ I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsm už hoden nazývat se tvým synem.‘ Ale otec rozkázal svým služebníkům: ‚Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a budme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.‘ A začali se veselit. Starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolał si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat. On mu odpověděl: ‚Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.‘ I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a domlouval mu. Ale on mu odpověděl: ‚Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem neporušil žádný tvůj příkaz; a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveseřil se svými přáteli. Ale když přišel tenhle tvůj syn, který s děvkami prohýřil tvé jmění, dal jsi pro něho zabít vykrmené tele.‘ On mu řekl: ‚Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé. Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.‘“

ZAMYŠLENÍ

Vztahy mezi rodiči a dětmi nebo generacemi jsou věčným tématem. To, co mladší syn udělal, byla velmi vážná věc nejen vůči jeho otci a širší rodině, ale také vůči komunitě, v níž žil a která jej musela pro jeho neslychanou žádost a následné zpeněžení dědictví odvrhnout, protože zneuctil vše, co jim bylo svaté. Všichni by od otce očekávali, že syna ztrestá, ale on v neslychaném aktu lásky dává synu nejen podíl jeho dědictví, ale i právo s ním disponovat.

Od staršího syna se naopak očekávalo, že odmítne svůj podíl, pokárá mladšího syna a pokusí se o smíření mezi ním a otcem. Kdyby starší syn nenáviděl mladšího, stejně by mu povinnost velela formálně se pokusit o smíření kvůli jeho otci a jeho cti. Starší bratr ale mlčí. Jeho mlčení a přijetí podílu z dědictví mluví nejen o špatném vztahu k bratrovi, ale i o

porušeném vztahu s otcem. Ztraceni jsou oba. Oba synové selhávají a nedokáží žít spolu a jejich vztah k Otci je v podstatě stejný.

Srdce otce hoří nekonečnou touhou přivést děti domů. Přál by si s nimi mluvit, varovat je před mnoha nebezpečími, kterým čelí, a přesvědčit je, že doma naleznou vše, co hledají jinde. Jak jen by si je přál přitáhnout domů otcovskou autoritou, přidržel je u sebe, aby se nemohly zranit. Ale jeho láska je příliš velká na to, aby cokoli z toho udělal. Nemůže nutit, donucovat, přikazovat. Nabízí svobodu odmítnout lásku. Otec chce, aby jeho děti byly svobodné. Tato svoboda obsahuje možnost, že odejdou z domova a o vše přijdou.

Kromě místa z Pláče Jeremiášova, kde matky z hladu vařily vlastní děti a pojídaly je, nemáme v Písmu mnoho příkladů ještě zoufalejšího stavu, než v jakém se ocitl marnotratný syn. Mladší syn se postupně propadá do svého vlastního pekla – přijímá snad nejvíce ponižující zaměstnání, které mu kdo mohl nabídnout, nemůže se nasytit ani kdyby snědl bůh ví kolik hořkých, trpkých a pro člověka nestravitelných divokých bobulí a díky hladu v zemi už ani žebrání nefunguje – nikdo mu nic nedá. Je u konce svých sil – bojí se, že zemře hladu. Rozhoduje se, že se vrátí domů jako nádeník, aby nezemřel hladu.

Bůh nás chce „najíť“ vždy mnohem více, než my hledáme jeho. Nečeká, až se vrátíme domů, až poprosíme za odpuštění, odprosíme a slíbíme, že se polepšíme. Vždy je to nejdříve On, kdo vyběhává z domu a nabízí nám svou náruč.

Otec odhodil všechny společenské konvence a rozběhl se vstříc svému synu, když byl ještě daleko, aby jej ochránil před pomluvami, hněvem, ponižováním a pohrdáním celé obce. Muž v jeho postavení na Blízkém východě nikdy neběhá. Otec pravděpodobně opět zachraňuje život svého syna, který by nebyl komunitou ani jeho bratrem nikdy přijat zpět nebo alespoň ne jako právoplatný syn. I když se vrátil otrok, Otci záleží na tom, aby se do jeho domu vrátil syn se vším, co k tomu patří. Dává všem najevo, že syn je pro něj znovu živ. Zabije tele, aby přišla celá obec a viděla, že je oblečen do nejlepších šatů svého otce, že má prsten s pečetidlem a že všichni musí sdílet Otcovu radost z jeho návratu. Nestačí jen obyčejná večeře nebo další tradiční shromáždění, je třeba oslavovat. „Bůh se raduje. Ne proto, že problémy světa byly vyřešeny. Ne, Bůh se raduje, protože jedno z jeho dětí, které bylo ztraceno, je znovu nalezeno. Statisticky to moc zajímavé není, ale Boha čísla nikdy moc nezajímala. To, k čemu nás zve, je, abychom vešli do této radosti. Z Božího pohledu stačí jedno skryté upachtěné pokání, jedno maličké gesto, tiché a zlomené volání, aby Bůh sestoupil ze svého trůnu a rozběhl se naproti vracejícímu se synovi a naplnil nebesa zvuky Božské radosti.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

Stáváme se vnitřně podobnějšími otci nebo staršímu bratrovi? Netrpíme zatrpklostí, záští, či skrytou závistí, protože jen máme strach udělat totéž, co udělal mladší bratr?

Ježíš řekl, že nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co vidíte Otce činit ve vašem okolí? Kde můžete vstoupit do jeho radosti a jednání?

TÉMATATA K MODLITBÁM – ZA MLADOU GENERACI

- Prosme za mladou generaci v církvi i mimo ni (můžete pozvat někoho z mladých, aby vám upřímně sdílel, co mladá generace prožívá a jak se za mladé lidi modlit.)
- Modleme se za změnu v oblasti krize duševního zdraví mladých lidí. Modleme se, jak jako církve můžeme pomoci a jak do této krize přinést Kristův život. Modleme se za Summit pro vedoucí v církvi na téma duševního zdraví 30.1.-2.2. 2025, kterou společně pořádají odbory mládeží a KAM.
- Modleme se za to, abychom tvořili společenství, která budou mladým lidem dávat smysl, která budou podporující i zranitelná, která před ně budou klást výzvy, směřovat je, sdílet s nimi zkušenosti, a přitom budou hluboce vztahová.
- Modleme se, aby starší generace vytvářela prostor pro růst mladých lidí a jejich kreativitu. Kéž vytváříme kulturu církve, kde mladí bude cítit důvěru a nikoli obavy a strach.
- Modleme se za Boží hnutí mezi mladými lidmi, aby dokázali nacházet odpovědi na otázky své generace a sdílet s ní evangelium jejich způsobem.
- Modleme se za vedoucí a pracovníky s mládeží, dorostem dětmi a mladými dospělými.

6. DEN – PODOBENSTVÍ O NEODBYTNÉ VDOVĚ

BIBLICKÝ TEXT

Lk 18:1-8

Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: ‚Zastaň se mne proti mému odpůrci.‘ Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: ‚I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit, a nakonec mě umoří.‘“ A Pán řekl: „Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce! Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“

ZAMYŠLENÍ

Ani Ježíšovi následovníci nejsou imunní vůči bouřím a problémům života. Někdy neseme těžká břemena, jejichž smysl nám uniká. Jindy nám před nesmyslností utrpení a zla zbývá jen nářek a bědující prosby, zoufalé volání po tom, aby Bůh zasáhl. Když Bůh neodpoví tak, jak bychom čekali, můžeme propadat zklamání, rozčarování, úzkosti nebo zlobě. Ježíšovo podobenství o vytrvalé vdově mluví právě do situace, kdy můžeme v našich modlitbách ochabovat nebo je vzdávat.

Příběh začíná popisem zkorumpovaného soudce, který si nedělá nic z Boha ani z lidí. Ztratil jakékoli vnitřní vědomí cti a integrity a je přesným opakem toho, co se od soudce očekává – nestranně vyslechnout obě strany a pak rozhodnout v souladu se zákonem. Otázkou je, jak se domoci slyšení a vyvinout nátlak na někoho, komu je všechno jedno. Druhá strana ho pravděpodobně podplatila, ale pokud jste chudí, nemáte ani na ten úplatek. Vdova se ale nemíní vzdát.

V celé Bibli se vdovám dostává zvláštní Boží pozornosti, protože bez manžela, který by je chránil, jsou snadným terčem vykořisťování. Bůh naléhá na svůj lid, aby se postaral o to, aby se vdovám a sirotkům dostalo spravedlnosti (2 Mojžíšova 22,22-24). Soudce ale vdovu zcela ignoruje. Té tedy nezbývá nic jiného, než se uchýlit k neustálému veřejnému obtěžování soudce. Když ráno vstane, stojí před jeho dveřmi. Když jde do práce, celou cestu jde vedle něj. Ať jde kamkoli, pořád na něj křikem naléhá, aby ji vyslechl. Možná si říkáte, proč soudce nevydal zákaz přiblížení nebo ji nenechal zatknout? V tradiční společnosti na Blízkém východě jsou ženy ve světě mužů obecně bezmocné. Zároveň jsou však respektovány a ctěny. Muži mohou být na veřejnosti týráni, ale ženy ne. Ženy mohou křičet na veřejnou osobu a nic se jim nestane, kdežto muži by byli rychle ztrestáni.

Jako kapající kohoutek do něj vdova v Ježíšově příběhu neustále rýpe, dokud neustoupí! Poté, co ho obtěžuje po celém městě, soudce přiznává: „I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit, a nakonec mě umoří.“ Nakonec je vdova vyslyšena a dostane se jí spravedlnosti!

Pointa podobenství je zřejmá. Spočívá v rabínském kontrastu. Pokud se dá nespravedlivý soudce přemluvit, aby vdově přiznal spravedlnost, o co více náš milující nebeský Otec vyslyší nás a odpoví na naše volání o pomoc?

Na počátku roku 2025 se pomalu blížíme k 3 letům od počátku války na Ukrajině. Ochabují nejen modlitby a naděje, ale i praktická pomoc, a i sami Ukrajinci jsou na pokraji sil. Tolik nesmyslné smrti a utrpení. A přesto modlitby a neochabující naděje přeměněná v odvážnou podporu a praktickou pomoc mají ohromný vliv na to, zda zlo zvítězí nebo ne. Trvalé zlo a utrpení otupuje a je snadnější před ním zavřít oči, odpojit se, zapomenout na ně. Když jsem ale před nějakou dobou na Ukrajinu jel se svým synem, nebyla to až tak praktická pomoc na místě, ale vědomí, že na Ukrajince ještě někdo myslí, co je povzbudilo. A společné modlitby tam byly ráno i večer. Bůh na Ukrajině i přes hrůzu války zázračně jedná a modleme se, aby sjednal právo utištěnému, sirotkům i vdovám a zlo se zhroutilo.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

Je nějaká cesta, jak můžeme pomoci? Přemýšlejte o různých i malých věcech, které přesto mohou i dnes být velkou pomocí. Více např. zde <https://www.naukrajine.cz/> Různé církve a sbory pořádají krátké výjezdy na Ukrajinu, lze dobrovolnický podpořit anglické a jiné kempy ukrajinských sborů, finančně podpořit dodávky materiálu potřebným a lidem na frontě, psychologickou pomoc atd.

TÉMATA K MODLITBÁM – ZA AKTUÁLNÍ TÉMATA

- Prosme Boha o konec války na Ukrajině, který nepovede k jejímu zotročení Ruskem.
- Prosme za ukrajinské církve a věřící, aby měli sílu vytrvat a byli světlem v temné době.
- Prosme za pokračování podpory Ukrajiny ze strany demokratických států.
- Prosme za uzdravení ran na duši i těle mnohých.
- Modleme se za odvážné vedení v podpoře Ukrajiny u představitelů ČR.
- Modleme se za ukrajinské sbory v ČR a zakládání nových. (Můžete pozvat některé z ukrajinských křesťanů, aby vás inspirovali k modlitbám.)
- Modleme se za další aktuální situace ve světě i v ČR.

7. DEN – PODOBENSTVÍ O HŘIVNÁCH

BIBLICKÝ TEXT

Lk 19:11-27

Těm, kteří to slyšeli, pověděl ještě podobenství, protože byl blízko Jeruzaléma, a oni se domnívali, že království Boží se má zjevit ihned. Proto řekl: „Jeden muž vznešeného rodu měl odejít do daleké země, aby si odtud přinesl královskou hodnost. Zavolal si deset svých služebníků, dal jim deset hřiven a řekl jim: ‚Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu.‘ Ale občané ho nenáviděli a poslali vzápětí poselstvo, aby vyřídilo: ‚Nechceme tohoto člověka za krále!‘ Když se však jako král vrátil, dal si předvolat služebníky, kterým svěřil peníze, aby se přesvědčil, jak s nimi kdo hospodařil. Přišel první a řekl: ‚Pane, tvoje hřivna vynesla deset hřiven.‘ Řekl mu: ‚Správně, služebníku dobrý, poněvadž jsi byl věrný v docela malé věci, budeš vládnout nad deseti městy.‘ Přišel druhý a řekl: ‚Pane, tvoje hřivna vynesla pět hřiven.‘ Řekl mu: ‚Ty vládni nad pěti městy!‘ Přišel další a řekl: ‚Pane, tu je tvoje hřivna; měl jsem ji schovánu v šátku, neboť jsem se tě bál. Jsi přísný člověk: bereš, co jsi nedal, a sklízíš, co jsi nezasel.‘ Řekne mu: ‚Jsi špatný služebník. Soudím tě podle tvých vlastních slov: věděl jsi, že jsem člověk přísný a beru, co jsem nedal, a sklízím, co jsem nezasel. Proč jsi aspoň mé peníze neuložil, a já bych si je byl teď vybral i s úrokem.‘ Své družině pak řekl: ‚Vezměte mu tu hřivnu a dejte ji tomu, kdo má deset hřiven!‘ Řekli mu: ‚Pane, už má deset.‘ Pravím vám: ‚Každému, kdo má, bude dáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. Ale mé nepřátele, kteří nechtěli, abych byl jejich králem, přivedte sem a přede mnou je pobijte.‘“

ZAMYŠLENÍ

Jeden britský novinář se kdysi zeptal Matky Terezy, jak se jí daří pokračovat ve službě, když ví, že nikdy nemůže uspokojit potřeby všech umírajících lidí v ulicích Kalkaty. Odpověděla mu: „Nejsem povolána k tomu, abych byla úspěšná, jsem povolána k tomu, abych byla věrná.“ I když se podobenství o hřivnách většinou vykládá jako text o rozhojňování každého daru a talentu a „nezakopávání“ toho, co nám bylo svěřeno, možná by se také dalo přejmenovat na podobenství o věrnosti či veřejné loajalitě.

Kontext samotného textu navazuje na příběh o slepém Bartimeovi a Zacheovi na stromě v Jerichu, kdy lidé v reakci na spasení a obrácení největšího ubožáka i mafiána v Jerichu očekávají, kde se Ježíš v Jeruzalémě ujme jako mesiáš svého království. Ježíš na to reaguje tímto zvláštním podobenstvím, které přitom má známé historické paralely. Herodes Veliký se v roce 40 př. n. l. vydal do Říma, aby se ucházel o jmenování od římského císaře, a jeho syn Archelaos se v roce 4 př. n. l. vydal na podobnou cestu, aby se postavil svému nevlastnímu bratrovi Antipovi. Ježíš tedy používá politickou scénu, kterou jeho posluchači dobře znají. Archelaos nakonec byl své královské hodnosti zbaven zhruba v šestém roce n.l. poté, co občané poslali poselstvo do Říma a stěžovali si na jeho krutost.

Klíčová věta se objevuje hned v úvodní řeči, kterou urozený muž pronese ke svým služebníkům. Vydává se na cestu do daleké země, aby si odtud přinesl (obdržel) královskou hodnost. Je zřejmé, že je přesvědčen, že získá královský titul, o který usiluje. Ne každému se to však podařilo!

Pán si zavolá deset sluhů a každému z nich dá hřivnu (ekvivalent 100denního platu), aby s nimi obchodovali, zatím co bude pryč. Nejde ale ani tak o to, že mají hospodařit s co největším ziskem, ale že mají podnikat v situaci, kdy mnozí potenciálního krále nenávidí a nechtějí, aby nastoupil na trůn. To je zjevné i z faktu, že když se skládají účty, pán pochválí prvního služebníka za to, že byl věrný, nikoli úspěšný. O co tedy přesně šlo?

Představme si scénu, kdy si iránský šáh v posledních dnech své vlády v roce 1979 zavolá deset svých služebníků a řekne jim: „Vezmu si malou dovolenou. Pro každého z vás mám pět tisíc dolarů. Chci, abyste si otevřeli obchody v centru Teheránu. Nápis na obchodě bude (samozřejmě) znít: „Obchod s koberci (nebo čímkoli jiným) jeho veličenstva šáha Pehleviho. Mějte na paměti, že se vracím! Víím, že mám nepřátele. S největší pravděpodobností mě budou pronásledovat a pokusí se mě zničit. Ale nikdy se nebojte. Zvítězím a vrátím se. Do té doby očekávám, že se veřejně a nekompromisně (v tomto nepřátelském a nejistém prostředí) přihlásíte k tomu, že jste mými věrnými služebníky.“

Co budou tito služebníci dělat, až dostanou peníze a šáh opustí zemi? Pokud jsou to typičtí lidé z Blízkého východu a chápou naprostou nestabilitu politického prostředí, v němž žijí, peníze zakopou a budou čekat, kdo vyhraje, zda šáh, nebo jeho nepřátelé. Pokud to risknou a založí si obchod na šáhovo jméno, bude mít obchod pravděpodobně otevřeno každou sobotu odpoledne na 15 minut. Potenciálního krále, ale také Ježíše jako vypravěče podobenství zajímá: „Kdo z vás je ochoten riskovat a otevřeně se prohlásit za mého věrného služebníka ve světě, který se staví proti mně a mé vládě?“ Po svém návratu si chce ověřit, do jaké míry byli ochotni riskovat veřejné odhalení jako jeho služebníci. Plná či prázdná účetní kniha dobře ukáže míru veřejné loajality v nepřátelském prostředí. Nevěrný služebník nejenže ukázal svou neloajalitu, ale navíc ho nepovedeným komplimentem uráží, protože ho vůbec nezná.

Ježíš ví, že bude ukřižován – že jeho království bude jiné, než kdokoli očekával. Že započne revoluci v srdcích a myslích lidí, která nakonec ovládne celou římskou říši, ale přitom bude dlouho riskantní se k němu hlásit a být jeho učedníkem. V post-křesťanské společnosti možná čelíme podobné výzvě. Nestydět se za svého krále a veřejně se k němu i k tomu, co učil, hlásit.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

Kde nás Bůh vede k tomu, abychom vstoupili odvážně a s rizikem do něčeho nového?

Kde naopak zbytečně skrýváme svou víru?

TÉMATA K MODLITBÁM – ZA DALŠÍ SBORY A CÍRKVE VE MĚSTĚ/REGIONU

- Modleme se za požehnání pro církve a sbory v našem městě/regionu. (můžete předem požádat o 5-7 témat od každého společenství, které shrnou jejich největší potřeby nebo výzvy, případně se ve skupinách sdílet o konkrétních potřebách a ve skupinách se i modlit.)
- Modleme se za obnovu sborů i zakládání nových sborů a nové vedoucí. (Můžete od odborů pro zakládání sborů zjistit, kde blízko vznikají nová společenství.)
- Modleme se za moudrost a vedení Duchem sv. pro vedoucí stojící v čele denominací.
- Modleme se za generační obměnu a spolupráci v církvi a také v jejich vedení. Modleme se, aby Bůh povolával další mladé vedoucí v církvi a také, aby církev dokázala pro mladé vedoucí vytvářet dobré prostředí.
- Modleme se za to, aby církve byly plné života, naděje a radosti z Božího jednání a přítomnosti.

8. DEN – PODOBENSTVÍ O DVOU DLUŽNÍCÍCH

BIBLICKÝ TEXT

Lk 7:36-50

Jeden z farizeů pozval Ježíše k jídlu. Vešel tedy do domu toho farizea a posadil se ke stolu. V tom městě byla žena hříšnice. Jakmile se dověděla, že Ježíš je u stolu v domě farizeově, přišla s alabastrovou nádobkou vzácného oleje, s pláčem přistoupila zezadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a otírat svými vlasy, líbala je a mazala vzácným olejem. Když to spatřil farizeus, který ho pozval, řekl si v duchu: „Kdyby to byl prorok, musel by poznat, co to je za ženu, která se ho dotýká, že je to hříšnice.“ Ježíš mu na to řekl: „Šimone, chci ti něco povědět.“ On řekl: „Pověz, Mistře!“ – „Jeden věřitel měl dva dlužníky. První byl dlužen pět set denárů, druhý padesát. Když neměli čím splatit dluh, odpustil oběma. Který z nich ho bude mít raději?“ Šimon mu odpověděl: „Mám za to, že ten, kterému odpustil víc.“ Řekl mu: „Správně jsi usoudil!“ Pak se obrátil k ženě a řekl Šimonovi: „Pohleď na tu ženu! Vešel jsem do tvého domu, ale vodu na nohy jsi mi nepodal, ona však skropila mé nohy slzami a otřela je svými vlasy. Nepolíbil jsi mne, ale ona od té chvíle, co jsem vešel, nepřestala líbat mé nohy. Nepomazal jsi mou hlavu olejem, ona však vzácným olejem pomazala mé nohy. Proto ti pravím: Její mnohé hříchy jsou jí odpuštěny, protože projevila velikou lásku. Komu se málo odpouští, málo miluje.“ Řekl jí: „Jsou ti odpuštěny hříchy.“ Ti, kteří s ním byli u stolu, začali si říkat: „Kdo to jen je, že dokonce odpouští hříchy?“ A řekl ženě: „Tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji!“

ZAMYŠLENÍ

Podobenství o dvou dlužnících je součástí jednoho z nejmotivnějších a nejdojemnějších příběhů Nového zákona. Jde o text plný napětí, nevyřčených urážek i zápasu o duši dvou lidí a možná celé vesnice. Je to ale zároveň i text, který dost bolestně ukazuje na stav, kdy se komunita věřících stane místem pouze pro zbožné a exklusivním klubem pro dokonalé, kteří ztrácí schopnost empatie. Ježíš ale neustále problematizuje to, kdo je a kdo není outsider v Božím království, kdo vchází a kdo ne, kdo ho zná a kdo nikoli. Kdo je skutečným dlužníkem, kdo zdravým a kdo nemocným.

Ježíš prochází Galileou a káže evangelium Božího království. Od teď není rozhodující dodržování zákona, ale odpověď na otázku, kdo je Ježíš? Ježíš káže evangelium o království Božím, které je všem na dosah skrze něj. Přiblížilo se království Boží – což znamenalo, že se stalo všem na dosah. Mluví o lásce Boží ke všem hříšníkům, kdy lidé mohou získat zcela nový život skrze odpuštění hříchů a důvěru v něj. A lidské životy se začínají měnit – včetně života ženy, o níž je tento příběh.

Ježíš pravděpodobně kázal ten den ve městě a všichni přítomní, Šimon, žena i další hosté, jeho slovo slyšeli. Přijde-li do města rabín či učenec, je zvykem jej pozvat místní honorací na hostinu, banket, kde se diskutuje o věcech víry a učení. Významní hosté uléhají ke dlouhému stolu s nohama odvrácenými dozadu. Všem významným hostům je projevena

náležitá úcta a služebníci jim zezadu přinášejí vodu a líjí jim ji na nohy, aby si je mohli omýt po tom, co si odložili opánky. Dům je otevřen, jedná se o společenskou záležitost celé obce. Proto mohla být na hostinu vpuštěna i žena, o níž se vědělo, že je hříšnice – pravděpodobně prostitutka.

Každé jídlo bylo rituální záležitostí. Farizeus Šimon by nejedl s hříšníky, ale kolem stolu jsou jen významní hosté. Ostatní lidé pouze přihlíží za jejich nohama. Otázka čistoty byla pro Šimona i pro tento příběh velmi důležitá. Pro dramatickost tohoto vyprávění je důležitá znalost kulturních očekávání. Co dělá hostitel a co host? Šimon, jako hostitel, zcela záměrně a velmi opovržlivě odmítá projevit Ježíši úctu jako hostu, kterého sám pozval a nazval rabbim. Chybí polibek, voda i pomazání olejem, což je v kontextu Předního východu něco nemyslitelného. Přinejmenším to znamená výraz Šimonovy nadřazenosti a viditelné vyjádření toho, že Ježíše neuznává. V místnosti roste napětí kvůli tomu, jak se Šimon k Ježíši chová. Co se týče ženy, je o ní řečeno, že je součástí komunity – hříšnice ve městě. Každý (včetně farizea) ví, kdo je a mnozí pravděpodobně využívají jejích služeb.

Text jakoby svádí k předpokladu, že žena přišla na hostinu později než Ježíš, ale není to pravda. Přišla ještě před ním. Ježíš sám říká, že od chvíle, kdy vešel, nepřestala líbat jeho nohy. Žena přišla, protože pravděpodobně slyšela Ježíšovo slovo. Přišla, protože byla hluboce zasažena evangeliem, činila pokání a přemýšlí, jak poděkovat. Jak říct, že se její život změnil. Přišla vyjádřit vděčnost Ježíši za to, že jí bylo odpuštěno a s chvěním a bázňí vylít alespoň na jeho nohy olej ze své nádoby. Na víc si netroufala, a i to bylo více, než bylo myslitelné. Doufala, že tento mladý učitel pochopí její skutek, i když bylo nemyslitelné, aby se ženy, a navíc hříšné, jakkoli dotýkaly mužů, natož rabínů. Omytí jeho nohou slzami neměla v plánu, pomazání jeho nohou olejem ale ano. Alabastrová nádoba byl jejím pracovním nástrojem. Drahý parfém, prostupující alabastr, měl provonět její tělo jako prostitutky. Vylití tohoto oleje tak znamená mnohem více. Je znamením pokání a rozchodu s minulostí. Žena ale činí něco, co neměla v plánu. Je zasažena neúctou a chováním Šimona a nechápe, jak se k Ježíši, který změnil její život, může někdo chovat tak opovržlivě. Začíná plakat a činí to, co hostitel Šimon odmítl. Myje Ježíšovy nohy svými slzami a suší je svými vlasy.

Šimon je pohoršen a odhaluje smysl pozvání. Chtěl si ověřit, kdo ten Ježíš vlastně je. Co je to za proroka, že nechá takovou ženu, aby se ho dotýkala? Šimon si dělá o Ježíši svůj obrázek a Ježíš stojí před velkým úkolem, jak přesvědčit Šimona, že se mýlí. To, že se Ježíš ženy zastane, je klíčový moment celého příběhu. Ježíš přijímá gesto jejího pokání, které bylo i pro ni velkým rizikem. Jak ale přesvědčit i ostatní o skutečnosti jejího pokání, když ani ten nejzbožnější farizeus ve městě není ochoten vidět, co se v jejím životě stalo. Pokud by odešel, bylo by dost pravděpodobné, že by ji obec opět nepřijala a kromě toho, že by ji nepřijali mezi sebe, by pravděpodobně zemřela hladu, protože poznala svůj hřích a nechtěla v něm pokračovat. Ježíš se rozhoduje, že bude jednat s celou komunitou i za cenu rizika velkého konfliktu a překročení celé řady tabu, které proti němu mohou poštvat celé město.

Ježíš se odhodlává ke konfliktu a obrací se k Šimonovi slovy: „Musím ti něco říci.“, což je terminus technicus pro to, že bude následovat něco, co dotyčný nebude chtít slyšet. Vypráví své podobenství o dvou dlužnících.

Hřích a dluh je v Aramejštině totéž slovo. Vidíme zde geniální Ježíšovu schopnost zareagovat, aniž by ponižoval a útočil. Připravil podobenství jako past, která Šimonovi velmi jemným způsobem pomohla vidět pravdu o sobě i situaci, kterou měl před očima, a měla ho přesvědčit, že projev ženy lásky byl skutečný a že jej musí přijmout. Podobenství okamžitě evokuje další otázku – kdo je větší hříšník – dlužník – žena nebo Šimon? Kdo více miluje Boha, kdo skutečně potřebuje odpuštění? Šimon je lapen svými vlastními slovy. Je Ježíšem donucen uznat realitu pokání a projevu lásky hříšné ženy. Nemá vyhnoutí. Ale Ježíš jde ve svém plánu na obnovu ženina života ještě dál.

Místo toho, aby se omluvil za trapnou situaci, kdy přijal tak neslýchaný projev náklonnosti od prostitutky, Ježíš se naopak rozhoduje bránit ženu a ocenit její skutek, i když to bude znamenat konflikt s hostitelem. S neuvěřitelnou něhou potvrzuje ženino pokání, obrací se k ní a mluví k ní, i když slova patří i Šimonovi. Ježíš kvůli ženě, ale vlastně i kvůli všem ostatním překračuje veškerá tabu a dává do kontrastu nemyslitelné – vyvyšuje ženu nad mužem, hosta nad hostitelem, prostitutku nad autoritou a hříšnici nad farizeem. Jeho slova ale neměla za cíl prvotně kritizovat Šimona, ale pozvednout bývalou prostitutku, která byla možná jen hračkou v rukou okolo sedících vůdců města. Ježíš potvrzuje odpuštění jejich hříchů i její víru.

Ježíšovo odpuštění hříchů ovšem vzbudí ohromné emoce u všech lidí v sále, protože překračuje vše, co považují za přijatelné. Jde o rouhání. Jen Bůh může odpouštět hříchy. Ježíš nakonec ale odpovídá i na původní Šimonovu otázku, zda je prorokem. Ukazuje mu nejen, že viděl, kdo ta žena byla, ale že vidí i do jeho srdce a radikálně zpochybňuje, zda sám Šimon vůbec rozumí Bohu a jeho srdci i záměrům. Šimon ve skutečnosti byl klíčovou osobou, která mohla v této prostitutce udusit nový život, ale Ježíš nutí jeho i celou komunitu, aby pochopila, co je podstatou evangelia a království Božího a byla schopná ženu přijmout zpět mezi sebe. Ježíš nejen Šimona, ale celé shromáždění obce nutí k rozhodnutí. Celý text zde končí základní otázkou, kterou nikdo v domě nemohl obejít. Kdo je Ježíš? Buď byl Ježíš mladým kazatelem bez špetky slušného chování, anebo byl tím, kdo má moc odpouštět hříchy. Božím synem a Mesiášem.

Podobenství o dvou dlužnících je o vděčnosti a lásce, které jsou odpovědi na Boží milost.

OSOBNÍ ZTIŠENÍ

*Přemýšlejte nad následujícím citátem z knihy *Obnova srdce* od Dallase Willarda:*

„Růst v milosti“ znamená čerpat stále více milosti k životu, až do bodu, kdy je všechno, co děláme, naplněno a podporováno milostí. Potom každé slovo i každý čin budou konány ve jménu Pána Ježíše (Koloským 3:17). Největší světcí nejsou ti, kteří potřebují méně milosti, ale ti, kteří jí čerpají nejvíce—ti, kteří si svou závislost na milosti nejvíce uvědomují a jsou jí proniknuti ve všech aspektech svého bytí. Milost je pro ně jako dýchání.“

TÉMATATA K MODLITBÁM – MODLITBY DÍKŮVZDÁNÍ A VDĚČNOSTI

- Děkujeme společně za uplynulý rok a vše dobré i důležité, co se stalo v našich životech i co nás posunulo v našem životě s Bohem a lidmi.
- Děkujeme za uplynulý rok v našich sborech. Co se podařilo? Z čeho máme radost? Jaké příběhy v nás probouzí vděčnost za naše společenství. (zkuste si sepsat několik oblastí, za které jste nejvíce vděční)
- Děkujeme za lidi, kteří jsou našimi přáteli.
- Děkujeme za věci zdánlivě samozřejmé.
- Děkujeme Bohu za jeho milost a odpuštění.

Den	Podobenství	Biblický text	Tematický okruh modlitebních námětů
Neděle 5.1.	Podobenství o hostině	Lk 14:15-24	Modlitby za naše město
Pondělí 6.1.	Podobenství i milosrdném Samařanovi	Lk 10:25-37	Za lidi slabé, potřebné a na okraji, za diakonii
Úterý 7.1.	Podobenství o hořčičném semínku a kvasu	Lk 13:18-21	Modlitby za ČR, vládu a v moci postavené
Středa 8.1.	Podobenství o rozsévači	Lk 8:4-15	Sdílení evangelia a misie
Čtvrtek 9.1.	Podobenství o marnotratném synu	Lk 15:11-32	Mladí lidé
Pátek 10.1.	Podobenství o neodbytné vdově	Lk 18:1-8	Aktuální témata ve světě
Sobota 11.1.	Podobenství o hřivnách	Lk 19:11-27	Modlitby za další sbory a církve ve městě/regionu
Neděle 12.1.	Podobenství o dvou dlužnících	Lk 7:36-50	Modlitby díkyvdání a vděčnosti